

LEVÉL

Nem tudom elmondani neked:
szomjazom a tengert.
A szemed távolba néz,
gondolatod, ez a tövises rózsza,
eltemet, elolt,
mint a hullámok vagy ahogy elsimulnak,
és egy pillanatra azt hiszem,
vak vagyok,
vagy hogy alszom,
hogy alszom.
Finoman nyisd ki ismert pillantásod,
finoman ismert mosolyod.
Nem tudom elmondani,
hogy deres a fű,
hogy az utcán a virágok
az aszfaltba nyomódtak,
hogy a barátaink
várják a havazást,
hogy jobb szemem zöldje
elfakította a másik szememét.
Nem tudom elmondani,
messze vagy.

6 MÁGIKUS MAGÁNY

Nemsokára jó lesz.
Észrevétlenül állok
őrt a zárt ajtó előtt
a remény kibomlott
fehére rajtam.

A távolban a szavak utaznak
műanyag hajókban és a
közöttük levő hosszú hallgatás
fájdalommal színezi a vitorlákat.
Érzem a kert forró illatát
és az egyenlőtlen hullámok
nekem ütköznek
elszédítenek.

A cseresznyefáról
elképzelhetetlen eső
esik
és nincs időm
kinyitni a szemem
hogyan kitisztuljon a fejem.

Nemsokára jó lesz
suttogtad
mikor a mágikus magányból
abba a pillanatba zuhantál.

(Fordította: Demény Péter)